

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1227/2011

af 25. oktober 2011

om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 194, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det er vigtigt at sikre, at forbrugerne og andre markedsdeltagere har tillid til elektricitets- og gasmarkedernes integritet, at de priser, der fastsættes på engrosenergimarkederne, afspejler et rimeligt og konkurrencepræget samspil mellem udbud og efterspørgsel, og at der ikke kan opnås fortjenester på grundlag af markedsmissbrug.

(2) Formålet med øget integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne bør være at fremme en åben og fair konkurrence på engrosenergimarkederne til fordel for de endelige forbrugere af energi.

(3) Rådgivning fra Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg og Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder for Elektricitet og Gas har bekræftet, at den gældende lovgivnings anvendelsesområde ikke med sikkerhed løser problemerne med markedsintegritet på elektricitets- og gasmarkederne, og har anbefalet, at der overvejes en passende lovgivningsmæssig ramme, der er skræddersyet til energisektoren, som forebygger markedsmissbrug og tager højde for sektorspecifikke forhold, der ikke er omfattet af andre direktiver og forordninger.

(4) Engrosenergimarkederne er i stigende grad indbyrdes forbundet i Unionen. Markedsmissbrug i én medlemsstat påvirker ofte ikke blot engrospriserne for elektricitet og naturgas på tværs af de nationale grænser, men ligeledes detailpriserne for forbrugere og mikrovirksomheder. Derfor kan spørgsmålet om at sikre markedernes integritet ikke kun være op til de enkelte medlemsstater. Streng overvågning af det grænseoverskridende marked er væsentlig for gennemførelsen af et velfungerende, sammenhængende og integreret indre energimarked.

(5) Engrosenergimarkeder omfatter både råvaremarkeder og derivatmarkeder, som er af afgørende betydning for energimarkederne og de finansielle markeder, og prisdannelsen i de to sektorer er indbyrdes forbundet. De omfatter bl.a. regulerede markeder, multilaterale handelsfaciliteter og over the counter-transaktioner (OTC-transaktioner) og bilaterale kontrakter, direkte eller gennem mæglere.

(6) Overvågningen af energimarkedet har hidtil været medlemsstats- og sektorspecifik. Dette kan afhængigt af den overordnede markedsramme og lovgivningen på området medføre, at handelsaktiviteter er underlagt flere jurisdiktioner, således at overvågningen udføres af flere forskellige myndigheder, som kan befinde sig i forskellige medlemsstater. Det kan medføre uklarhed om, hvem der har ansvaret, og det kan endog føre til en situation, hvor en sådan overvågning ikke finder sted.

⁽¹⁾ EUT C 132 af 3.5.2011, s. 108.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 14.9.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 10.10.2011.

- (7) På en række af de vigtigste energimarkeder er adfærd, som undergraver energimarkedets integritet, på nuværende tidspunkt ikke klart forbudt. For at beskytte de endelige forbrugere og garantere overkommelige energipriser for europæiske borgere er det væsentligt at forbyde sådan adfærd.
- (8) Både handel med derivater, som enten kan afvikles fysisk eller finansielt, og råvarer finder sted på engrosenergimarkedene. Det er derfor vigtigt, at derivat- og råvaremarkedernes definitioner af insiderhandel og markedsmanipulation, hvilke udgør markedsmisbrug, er indbyrdes forenelige. Denne forordning bør i princippet finde anvendelse på alle indgåede transaktioner, men bør samtidig tage hensyn til engrosenergimarkedernes særlige karakteristika.
- (9) Detailhandelskontrakter, som omhandler levering af elektricitet og naturgas til de endelige kunder, kan ikke påvirkes af markedsmanipulation på samme måde som engroskontrakter, der let kan købes og sælges. Ikke desto mindre kan de største energibrugeres forbrugsbeslutninger også påvirke priserne på engrosenergimarkedene med virkninger på tværs af nationale grænser. Derfor er det hensigtsmæssigt at tage sådanne store brugeres leveringskontrakter i betragtning, når engrosenergimarkedernes integritet skal sikres.
- (10) I betragtning af resultatet af den undersøgelse, der fremgår af Kommissionens meddelelse af 21. december 2010 med titlen »Forbedrede rammer for markedstilsynet i forbindelse med EU's emissionskvotehandelsordning«, bør Kommissionen overveje at fremlægge et forslag til lovgivningsmæssig retsakt med henblik på at håndtere de identificerede mangler i gennemsigtigheden, integriteten og tilsynet med det europæiske kulmarked inden for en rimelig tidsramme.
- (11) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 714/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2009 af 13. juli 2009 om betingelserne for adgang til naturgastransmissionsnet ⁽²⁾ anerkender, at lige adgang til oplysninger om systemets aktuelle fysiske status og effektivitet er nødvendigt for, at alle markedsdeltagerne kan vurdere den generelle efterspørgsels- og udbudssituation og afdække årsagerne til udsving i engrosprisen.
- (12) Det bør klart forbydes at benytte eller forsøge at benytte intern viden til at handle enten for egen eller for tredjemands regning. Benyttelse af intern viden kan også bestå i at handle med engrosenergiprodukter, hvis de pågældende personer ved eller burde vide, at de er i besiddelse af intern viden. Oplysninger om markedsdeltagerens egne planer og strategier for handel bør ikke betragtes som intern viden. Oplysninger, der skal offentliggøres i henhold til forordning (EF) nr. 714/2009 eller forordning (EF) nr. 715/2009, herunder retningslinjer og netregler, som er vedtaget i henhold til disse forordninger, kan, hvor der er tale om prisfølsomme oplysninger, udgøre grundlaget for markedsdeltagerens beslutninger om at indgå transaktioner med engrosenergiprodukter og kan derfor være intern viden, indtil de er offentliggjort.
- (13) Manipulation på engrosenergimarkeder består i handlinger foretaget af personer, der kunstigt får priserne til at ligge på et niveau, som ikke er berettiget af markeds kræfterne udbud og efterspørgsel, herunder den faktiske rådighed over produktions-, oplagrings- eller transportkapacitet samt efterspørgslen. Former for markedsmanipulation omfatter bl.a. afgivelse og tilbagetrækning af falske ordrer, udbredelse af urigtige eller vildledende oplysninger eller rygter gennem medierne, herunder internettet, eller ved andre metoder, bevidst afgivelse af urigtige oplysninger til virksomheder, der vurderer priser eller udgiver markedsrapporter, således at markedsdeltagere, der handler på grundlag heraf, vildledes, og bevidst at give det indtryk, at den elektricitetsproduktionskapacitet eller den naturgasmængde eller den transmissionskapacitet, der er til rådighed, er en anden end den, som reelt er teknisk til rådighed, når sådanne oplysninger påvirker eller sandsynligvis vil påvirke prisen på engrosenergiprodukter. Manipulation og virkningerne heraf kan forekomme på tværs af grænserne, mellem elektricitets- og gaskæderne og på tværs af de finansielle markeder og råvaremarkedene, herunder markedet for emissionskvoter.
- (14) Eksempler på markedsmanipulation og forsøg på markedsmanipulation omfatter bl.a. adfærd fra én person, eller fra flere personer der optræder i fællesskab, for at sikre sig en afgørende handelsposition over udbuddet af eller efterspørgslen efter et engrosenergiprodukt, hvilket har eller kan få den virkning, at det direkte eller indirekte fastsætter priserne eller skaber andre urimelige forretningsbetingelser; og tilbud om eller køb eller salg af engrosenergiprodukter med det formål, den hensigt eller den virkning, at markedsdeltagere, der handler på grundlag af referencepriserne, vildledes. Imidlertid kan accepterede markedspraksisser, som dem der finder anvendelse på området for finansielle tjenesteydelser, der i øjeblikket er defineret i artikel 1, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug) ⁽³⁾, og som kan blive justeret, hvis nævnte direktiv ændres, være en legitim måde for markedsdeltagerne at sikre sig en gunstig pris på et engrosenergiprodukt.

⁽¹⁾ EUT L 211 af 14.8.2009, s. 15.

⁽²⁾ EUT L 211 af 14.8.2009, s. 36.

⁽³⁾ EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.

- (15) Offentliggørelse af intern viden om et engrosenergiprodukt af journalister som led i deres erhvervsmæssige aktivitet bør vurderes under hensyntagen til de regler, der gælder for deres erhverv og for pressefriheden, medmindre disse personer direkte eller indirekte drager fordel eller får udbytte af udbredelsen af de pågældende oplysninger, eller offentliggørelsen sker for at vildlede markedet om udbuddet af, efterspørgslen efter eller prisen på engrosenergiprodukter.
- (16) Efterhånden som de finansielle markeder udvikler sig, tilpasses begrebet markedsmissbrug i forbindelse med disse markeder. For at sikre den nødvendige fleksibilitet til hurtigt at kunne reagere på disse udviklinger bør beføjelsen til at vedtage retsakter derfor delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår teknisk opdatering af definitionerne på intern viden og markedsmanipulation med henblik på at sikre sammenhæng med anden relevant EU-lovgivning inden for områderne finansielle tjenesteydelser og energi. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (17) En effektiv markedsovervågning på EU-plan er af afgørende betydning for at afsløre og forebygge markedsmissbrug på engrosenergimarkeder. Agenturet for Samarbejde mellem Energimyndigheder, oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 713/2009⁽¹⁾ («agenturet»), er bedst i stand til at udføre en sådan overvågning, da det har både overblikket over Unionens elektricitets- og gasmarkeder og den nødvendige ekspertise i driften af elektricitets- og gasmarkederne og -systemerne i Unionen. Da de nationale regulerende myndigheder har et omfattende kendskab til udviklingen på energimarkederne i deres medlemsstat, bør de spille en vigtig rolle i sikringen af en effektiv markedsovervågning på nationalt plan. Et tæt samarbejde og koordination mellem agenturet og de nationale myndigheder er derfor nødvendigt for at sikre behørig overvågning og gennemsigtighed på energimarkederne. Agenturets indsamling af data berører ikke nationale myndigheders ret til at indsamle yderligere data til nationale formål.
- (18) En effektiv markedsovervågning kræver regelmæssig og rettidig adgang til registre over transaktioner samt adgang til strukturelle data om kapacitet og anvendelse af faciliteter til produktion, oplagring, forbrug eller transmission af elektricitet eller naturgas. Derfor bør markedsdeltagere, herunder transmissionssystemoperatører, leverandører, handlende, producenter, mæglere og store brugere, som handler med engrosenergiprodukter, have pligt til at indsende sådanne oplysninger til agenturet. Agenturet kan for sin del etablere tætte forbindelser med store organiserede markedspladser.
- (19) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af bestemmelserne om dataindsamling bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser⁽²⁾. Indberetningskrav bør holdes på et minimum og bør ikke skabe unødvendige omkostninger eller administrative byrder for markedsdeltagerne. De ensartede bestemmelser om indberetning af oplysninger bør derfor underkastes en forudgående cost-benefit-analyse, bør forhindre dobbelt-rapportering og bør tage højde for de rammer for indberetning, der er udviklet i henhold til anden relevant lovgivning. Desuden bør de krævede oplysninger eller dele heraf indsamles fra andre personer og eksisterende kilder, hvor det er muligt. Når en markedsdeltager eller en tredjepart, som handler på dennes vegne, et handelsindberetningssystem, et organiseret marked, et handelssystem («trade matching»-system) eller en anden person, der som led i sit erhverv gennemfører transaktioner, har opfyldt indberetningspligten over for en kompetent myndighed i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter⁽³⁾ eller gældende EU-lovgivning om derivattransaktioner, centrale modparter og transaktionsregistre, bør vedkommendes indberetningspligt anses for opfyldt, også i henhold til nærværende forordning, dog kun i det omfang alle de oplysninger, der kræves i henhold til nærværende forordning, er blevet indberettet.
- (20) Det er vigtigt, at Kommissionen og agenturet arbejder tæt sammen i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning og i passende omfang hører det europæiske net af transmissionssystemoperatører for elektricitet og for gas og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010⁽⁴⁾ (ESMA), nationale regulerende myndigheder, kompetente finansmyndigheder og andre myndigheder i medlemsstaterne, såsom nationale konkurrencemyndigheder, og interessenter, såsom organiserede markedspladser (f.eks. energibørser) og markedsdeltagere.

(1) EUT L 211 af 14.8.2009, s. 1.

(2) EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

(3) EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

(4) EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.

- (21) Der bør på grundlag af de nationale registre etableres et europæisk register over markedsdeltagere for at forbedre den generelle gennemsigtighed og integritet på engrosenergimarkederne. Et år efter etableringen af dette register bør Kommissionen sammen med agenturet med udgangspunkt i de rapporter, som agenturet forelægger Kommissionen, og med de nationale tilsynsmyndigheder vurdere, hvordan det europæiske register over markedsdeltagere fungerer og dets nytteværdi. Hvis det på baggrund af denne vurdering anses for hensigtsmæssigt, bør Kommissionen overveje at forelægge yderligere instrumenter med henblik på at øge engrosenergimarkedernes generelle gennemsigtighed og integritet og sikre lige konkurrencevilkår for markedsdeltagere i hele Unionen.
- (22) For at lette en effektiv overvågning af alle aspekter af handel med engrosenergi produkter bør agenturet oprette mekanismer, der giver andre relevante myndigheder, især ESMA, nationale regulerende myndigheder, medlemsstaternes kompetente finansmyndigheder og nationale konkurrencemyndigheder samt andre relevante myndigheder, adgang til oplysninger, som agenturet modtager om transaktioner på engrosenergimarkederne.
- (23) Agenturet bør sikre den operationelle sikkerhed og beskyttelse for de data, som det modtager, forhindre uautoriseret adgang til de oplysninger, som agenturet opbevarer, og etablere procedurer, som sikrer, at de data, det indsamler, ikke misbruges af personer med autoriseret adgang til dem. Agenturet bør også forvisse sig om, hvorvidt de myndigheder, som har adgang til de data, agenturet opbevarer, er i stand til at opretholde et lige så højt sikkerhedsniveau og er bundet af passende fortrolighedsordninger. Det er derfor også nødvendigt at sikre den operationelle sikkerhed ved de IT-systemer, der anvendes til behandling og videregivelse af dataene. Til oprettelse af et IT-system, der sikrer det højeste mulige niveau af datafortrolighed, bør agenturet tilskynde til at arbejde tæt sammen med Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed (ENISA). Disse regler bør også gælde for andre myndigheder, der har ret til adgang til dataene med henblik på denne forordning.
- (24) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som navnlig er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder som omhandlet i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union, samt de forfatningsmæssige traditioner i medlemsstaterne og bør anvendes i overensstemmelse med ytrings- og informationsfriheden, der anerkendes i charterets artikel 11.
- (25) Hvis oplysningerne ikke eller ikke længere er følsomme ud fra en forretningsmæssig eller sikkerhedsmæssig betragtning, bør agenturet kunne stille dem til rådighed for markedsdeltagerne og den brede offentlighed med henblik på at bidrage til at forbedre kendskabet til markedet. En sådan gennemsigtighed vil bidrage til at skabe tillid til markedet og fremme tilvejebringelsen af viden om, hvordan engrosenergimarkeder fungerer. Agenturet bør udarbejde og offentliggøre regler for, hvordan det agter at gøre disse oplysninger tilgængelige på en fair og gennemsigtig måde.
- (26) De nationale regulerende myndigheder bør have ansvaret for, at denne forordning håndhæves i medlemsstaterne. Med henblik herpå bør de have de nødvendige undersøgelsesbeføjelser, således at de kan udføre denne opgave på en effektiv måde. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med national lovgivning og kan gøres til genstand for passende tilsyn.
- (27) Agenturet bør sikre, at denne forordning anvendes på koordineret måde i hele Unionen og i overensstemmelse med direktiv 2003/6/EF. Med dette for øje bør agenturet offentliggøre ikke-bindende vejledning om anvendelsen af definitionerne i denne forordning, når det anses for nødvendigt. Denne vejledning bør bl.a. omhandle spørgsmålet om accepteret markedspraksis. Da markedsmissbrug på engrosenergimarkeder ofte berører flere medlemsstater, bør agenturet endvidere spille en vigtig rolle i sikringen af, at undersøgelser gennemføres på en effektiv og sammenhængende måde. Derfor bør agenturet være i stand til at anmode om samarbejde og koordinere arbejdet i undersøgelsesgrupper, som består af repræsentanter for de berørte nationale regulerende myndigheder og, hvor det er relevant, andre myndigheder, herunder nationale konkurrencemyndigheder.
- (28) Agenturet bør have tilstrækkelige økonomiske og personalemæssige ressourcer til, at det på fyldestgørende måde kan udføre de yderligere opgaver, det er tildelt i henhold til denne forordning. Proceduren vedrørende udarbejdelse, gennemførelse og kontrol af dets budget, som fastsat i artikel 23 og 24 i forordning (EF) nr. 713/2009, bør med henblik herpå tage behørigt højde for disse opgaver. Budgetmyndigheden bør sikre, at de bedste standarder for effektivitet er opfyldt.
- (29) De nationale regulerende myndigheder, medlemsstaternes kompetente finansmyndigheder og, hvor det er relevant, de nationale konkurrencemyndigheder bør samarbejde for at sikre en koordineret tilgang vedrørende markedsmissbrug på engrosenergimarkeder, som omfatter både råvare- og derivatmarkeder. Dette samarbejde bør omfatte gensidig udveksling af oplysninger angående mistanker om, at der på engrosenergimarkederne begås eller er blevet begået handlinger, som sandsynligvis udgør en overtrædelse af denne forordning, direktiv 2003/6/EF eller konkurrencelovgivningen. Dette samarbejde bør endvidere bidrage til en sammenhængende og konsekvent tilgang i forbindelse med efterforskninger og retssager.

- (30) Det er vigtigt, at de, der modtager fortrolige oplysninger i overensstemmelse med denne forordning, pålægges tavshedspligt. Agenturet, de nationale regulerende myndigheder, medlemsstaternes kompetente finansmyndigheder og de nationale konkurrencemyndigheder bør sikre fortroligheden, integriteten og beskyttelsen af de oplysninger, de modtager.
- (31) Det er vigtigt, at sanktionerne for overtrædelse af denne forordning står i et rimeligt forhold til overtrædelsen, er effektive og har afskrækkende virkning samt afspejler overtrædelsens grovhed, skadevirkningerne for forbrugerne og den potentielle fortjeneste ved at handle på grundlag af intern viden og markedsmanipulation. Anvendelsen af disse sanktioner bør ske i overensstemmelse med national lovgivning. I erkendelse af det samspil, der er mellem handel med afledte elektricitets- og naturgasprodukter og handel med elektricitet og naturgas som sådan, bør sanktionerne for overtrædelse af denne forordning svare til de sanktioner, medlemsstaterne vedtager til gennemførelse af direktiv 2003/6/EF. Kommissionen bør, idet der tages hensyn til høringen om Kommissionens meddelelse af 12. december 2010 med titlen »Udvidelse af sanktionsordningerne i sektoren for finansielle tjenesteydelser«, overveje at forelægge forslag om at harmonisere minimumsstandarderne for medlemsstaternes sanktionsordninger inden for en rimelig tidsfrist. Denne forordning berører hverken de nationale regler om krav til bevisstyrken eller de forpligtelser, der måtte påhvile medlemsstaternes nationale regulerende myndigheder og domstole til at klarlægge de relevante faktiske omstændigheder i en sag, forudsat at de pågældende regler og forpligtelser er forenelige med EU-rettens almindelige principper.
- (32) Målet for denne forordning, nemlig at indføre en harmoniseret ramme, som sikrer gennemsigtighed og integritet på engrosenergimarkederne, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand, anvendelsesområde og sammenhæng med anden EU-lovgivning

1. Denne forordning fastsætter regler, der forbyder markedsmissbrug, som påvirker engrosenergimarkeder, og som er i overensstemmelse med de regler, der gælder for finansmarkeder, og med den korrekte funktion af disse engrosenergimarkeder, samtidig med at der tages højde for deres særlige karakteristika. Den pålægger Agenturet for Samarbejde mellem Energimyndigheder (»agenturet«) at overvåge engrosenergimarkederne i tæt samarbejde med nationale regulerende myndigheder og under hensyntagen til samspillet mellem emissionshandelsordningen og engrosenergimarkederne.

2. Denne forordning finder anvendelse på handel med engrosenergiprodukter. Artikel 3 og 5 i denne forordning finder ikke anvendelse på engrosenergiprodukter, som er finansielle instrumenter, og som er omfattet af artikel 9 i direktiv 2003/6/EF. Denne forordning berører ikke direktiv 2003/6/EF og 2004/39/EF eller anvendelsen af europæisk konkurrencelovgivning på de forhold, som er omfattet af denne forordning.

3. Agenturet, de nationale regulerende myndigheder, ESMA, medlemsstaternes kompetente finansmyndigheder og, hvor det er relevant, de nationale konkurrencemyndigheder samarbejder om at sikre, at der følges en koordineret fremgangsmåde for håndhævelse af de relevante bestemmelser, hvor foranstaltningerne vedrører såvel et eller flere finansielle instrumenter, der er omfattet af artikel 9 i direktiv 2003/6/EF, som et eller flere engrosenergiprodukter, der er omfattet af artikel 3, 4 og 5 i denne forordning.

4. Agenturets bestyrelse sikrer, at agenturet udfører de opgaver, det er blevet tildelt i henhold til denne forordning, i overensstemmelse med denne forordning og forordning (EF) nr. 713/2009.

5. Agenturets direktør hører agenturets repræsentantskab om alle aspekter af gennemførelsen af denne forordning og tager dets råd og udtalelser under behørig overvejelse.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »intern viden«: specifik viden, som ikke er blevet offentliggjort, som direkte eller indirekte vedrører et eller flere engrosenergiprodukter, og som, hvis den blev offentliggjort, sandsynligvis mærkbart ville påvirke prisen på disse engrosenergiprodukter.

Med henblik på denne definition forstås ved:

»viden«:

- a) oplysninger, som skal offentliggøres i henhold til forordning (EF) nr. 714/2009 og (EF) nr. 715/2009, herunder retningslinjer og netregler, som vedtages i henhold til disse forordninger
- b) oplysninger om kapaciteten og anvendelsen af faciliteter til produktion, oplagring, forbrug eller transmission af elektricitet eller naturgas eller om kapaciteten og anvendelsen af LNG-faciliteter, herunder planlagte eller uforudsete driftsstop for disse faciliteter

c) oplysninger, som skal offentliggøres i henhold til lovgivning eller administrative bestemmelser på EU-plan eller nationalt plan, markedsregler og aftaler eller sædvane på det relevante engrosenergimarked, for så vidt som disse oplysninger sandsynligvis mærkbart vil påvirke priserne på engrosenergiprodukter, og

d) andre oplysninger, som en fornuftig markedsdeltager sandsynligvis ville benytte som en del af grundlaget for sin beslutning om at indgå i en transaktion eller afgive en handelsordre vedrørende et engrosenergiprodukt.

Viden anses for at være specifik, hvis den angiver en række forhold, der foreligger eller med rimelighed kan forventes at komme til at foreligge, eller en begivenhed, der er indtrådt eller med rimelighed kan forventes at indtræde, og hvis den er tilstrækkeligt præcis til, at der kan drages en konklusion med hensyn til de pågældende forhold eller den pågældende begivenheds indvirkning på priserne på engrosenergiprodukter

2) »markedsmanipulation«:

a) indgåelse i enhver transaktion eller afgivelse af enhver handelsordre for engrosenergiprodukter:

i) som giver eller kan give urigtige eller vildledende signaler om udbuddet af, efterspørgslen efter eller prisen på engrosenergiprodukter

ii) hvorved en person eller flere personer i fællesskab sikrer eller forsøger at sikre, at prisen på et eller flere engrosenergiprodukter ligger på et kunstigt niveau, medmindre den, der har indgået i transaktionen eller har afgivet handelsordren, godtgør, at begrundelsen for at indgå i en sådan transaktion eller at afgive en sådan handelsordre er legitim, og at denne transaktion eller handelsordre er i overensstemmelse med accepteret markedspraksis på det pågældende engrosenergimarked, eller

iii) hvorved der benyttes eller forsøges benyttet en fingereret plan eller alle andre former for bedrag eller påfund, der sender eller sandsynligvis vil sende urigtige eller vildledende signaler vedrørende udbuddet af, efterspørgslen efter eller prisen på engrosenergiprodukter,

eller

b) udbredelse af oplysninger gennem medierne, herunder internettet, eller på enhver anden måde, der giver eller kan give urigtige eller vildledende signaler om udbuddet af, efterspørgslen efter eller prisen på engrosenergiprodukter, herunder spredning af rygter og urigtige eller vildledende nyheder, når den person, der har spredt dem, vidste eller burde have vidst, at oplysningerne var urigtige eller vildledende.

Når sådanne oplysninger udbredes i journalistisk øjemed eller med henblik på kunstnerisk virksomhed, skal forholdet vurderes under hensyn til de regler, der gælder for pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier, medmindre

i) disse personer direkte eller indirekte drager fordel eller får udbytte af udbredelsen af de pågældende oplysninger, eller

ii) offentliggørelsen eller udbredelsen sker i den hensigt at vildlede markedet om udbuddet af, efterspørgslen efter eller prisen på engrosenergiprodukter

3) »forsøg på markedsmanipulation«:

a) indgåelse i enhver transaktion, afgivelse af enhver handelsordre eller udførelse af enhver anden handling vedrørende et engrosenergiprodukt i den hensigt:

i) at give urigtige eller vildledende signaler om udbuddet af, efterspørgslen efter eller prisen på engrosenergiprodukter

ii) at sikre, at prisen på et eller flere engrosenergiprodukter ligger på et kunstigt niveau, medmindre den person, der har indgået i transaktionen eller har afgivet handelsordren, godtgør, at begrundelsen for at indgå i en sådan transaktion eller at afgive en sådan handelsordre er legitim, og at denne transaktion eller handelsordre er i overensstemmelse med accepteret markedspraksis på det pågældende engrosenergimarked, eller

iii) at benytte en fingereret plan eller alle andre former for bedrag eller påfund, der sender eller sandsynligvis vil sende urigtige eller vildledende signaler vedrørende udbuddet af, efterspørgslen efter eller prisen på engrosenergiprodukter,

eller

b) udbredelse af oplysninger gennem medierne, herunder internettet, eller ved andre metoder i den hensigt at give urigtige eller vildledende signaler om udbuddet af, efterspørgslen efter eller prisen på engrosenergiprodukter

4) »engrosenergiprodukter«: følgende kontrakter og derivater, uanset hvor og hvordan de handles:

a) kontrakter om levering af elektricitet eller naturgas, når levering sker i Unionen

- b) derivater vedrørende elektricitet eller naturgas produceret, handlet eller leveret i Unionen
- c) kontrakter vedrørende transport af elektricitet eller naturgas i Unionen
- d) derivater vedrørende transport af elektricitet eller naturgas i Unionen.

Kontrakter om levering og distribution af elektricitet eller naturgas til endelige kunder er ikke engrosenergi produkter. Kontrakter om levering og distribution af elektricitet eller naturgas til endelige kunder med en forbrugskapacitet, som er højere end den i nr. 5), andet afsnit, fastsatte tærskel, behandles dog som engrosenergi produkter

- 5) »forbrugskapacitet«: den endelige kundes forbrug af elektricitet eller naturgas ved fuld udnyttelse af den pågældende kundes produktionskapacitet. Dette omfatter hele den pågældende kundes forbrug som en samlet økonomisk enhed, forudsat at forbruget sker på markeder med indbyrdes forbundne engrospriser.

Med henblik på denne definition skal forbruget på adskilte anlæg, der er under en samlet økonomisk enheds kontrol, med en forbrugskapacitet på mindre end 600 GWh om året ikke tages i betragtning, forudsat at disse anlæg på grund af deres placering på forskellige relevante geografiske markeder ikke udøver fælles indflydelse på priserne på engrosenergimarkederne

- 6) »engrosenergimarked«: ethvert marked inden for Unionen, hvor der handles med engrosenergi produkter
- 7) »markedsdeltager«: enhver person, herunder transmissions-systemoperatører, som indgår i transaktioner, herunder afgivelse af handelsordrer, på et eller flere engrosenergimarkeder
- 8) »person«: enhver fysisk eller juridisk person
- 9) »kompetent finansmyndighed«: en kompetent myndighed, der er udpeget i henhold til proceduren i artikel 11 i direktiv 2003/6/EF
- 10) »national regulerende myndighed«: en national regulerende myndighed, der er udpeget i henhold til artikel 35, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet ⁽¹⁾ eller artikel 39, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas ⁽²⁾
- 11) »transmissionsystemoperatør«: har samme betydning som fastsat i artikel 2, nr. 4), i direktiv 2009/72/EF og artikel 2, nr. 4), i direktiv 2009/73/EF

- 12) »moderselskab«: en modervirksomhed som defineret i artikel 1 og 2 i Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om konsoliderede regnskaber ⁽³⁾
- 13) »tilknyttet selskab«: en virksomhed, som enten er et datterselskab eller en anden virksomhed, hvori der besiddes en kapitalinteresse, eller en virksomhed, der er knyttet til en anden virksomhed som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF
- 14) »distribution af naturgas«: har samme betydning som fastsat i artikel 2, nr. 5), i direktiv 2009/73/EF
- 15) »distribution af elektricitet«: har samme betydning som fastsat i artikel 2, nr. 5), i direktiv 2009/72/EF.

Artikel 3

Forbud mod insiderhandel

- 1. Det er forbudt personer, som er i besiddelse af intern viden vedrørende et engrosenergi produkt:

- a) at benytte denne viden ved direkte eller indirekte, for egen eller tredjemands regning at erhverve eller afhænde eller forsøge at erhverve eller afhænde engrosenergi produkter, som denne viden vedrører
- b) at meddele denne viden til andre, medmindre det sker som et normalt led i udøvelsen af deres beskæftigelse, erhverv eller funktioner
- c) på grundlag af intern viden at opfordre eller overtale andre til at erhverve eller afhænde engrosenergi produkter, som denne viden vedrører.

- 2. Forbuddet i stk. 1 finder anvendelse på følgende personer, som er i besiddelse af intern viden vedrørende et engrosenergi produkt:

- a) medlemmer af en virksomheds administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer
- b) personer, som har kapitalinteresser i en virksomhed
- c) personer med adgang til denne viden i kraft af deres beskæftigelse, erhverv eller funktioner
- d) personer, som er kommet i besiddelse af den pågældende viden ved strafbare handlinger
- e) personer, som ved eller burde vide, at det drejer sig om intern viden.

⁽¹⁾ EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55.

⁽²⁾ EUT L 211 af 14.8.2009, s. 94.

⁽³⁾ EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1.

3. Stk. 1, litra a) og c), i denne artikel finder ikke anvendelse på transmissionssystemoperatører, når de køber elektricitet eller naturgas for at sikre, at systemet fungerer sikkert, i overensstemmelse med deres forpligtelser i henhold til artikel 12, litra d) og e), i direktiv 2009/72/EF eller artikel 13, stk. 1, litra a) og c), i direktiv 2009/73/EF.

4. Denne artikel finder ikke anvendelse på:

a) transaktioner, der gennemføres for at opfylde en forpligtelse til at erhverve eller afhænde engrosenergiprodukter, når denne forpligtelse er blevet bindende og er baseret på en aftale, som er indgået, eller en handelsordre, som er afgivet, før den pågældende person er kommet i besiddelse af intern viden

b) transaktioner indgået af el- eller naturgasproducenter, operatører af naturgaslagerfaciliteter eller operatører af LNG-importfaciliteter, som udelukkende har til formål at dække det umiddelbare fysiske tab som følge af uforudsete afbrydelser, når undladelse heraf ville medføre, at markedsdeltageren ikke ville kunne overholde sine eksisterende kontraktlige forpligtelser, eller når sådanne transaktioner foretages efter aftale med den eller de pågældende transmissionssystemoperatører for at sikre sikker drift af systemet. I en sådan situation skal de relevante oplysninger om transaktionerne indberettes til agenturet og den nationale regulerende myndighed. Denne indberetningspligt berører ikke forpligtelsen i artikel 4, stk. 1

c) markedsdeltagere, der handler i overensstemmelse med nationale bestemmelser, der gælder for nødsituationer, såfremt nationale myndigheder har grebet ind for at sikre forsyningen af elektricitet eller naturgas, og markedsmekanismene er blevet sat ud af spil i en medlemsstat eller dele deraf. I dette tilfælde sikrer den myndighed, der er ansvarlig for beredskabsplaner, offentliggørelse i overensstemmelse med artikel 4.

5. Når en person, som er i besiddelse af intern viden vedrørende et engrosenergiprodukt, er en juridisk person, gælder forbuddet i stk. 1 også de fysiske personer, der medvirker ved afgørelsen om at gennemføre transaktionen på den pågældende juridiske persons regning.

6. Når oplysninger udbredes i journalistisk øjemed eller med henblik på kunstnerisk virksomhed, skal udbredelsen vurderes under hensyn til de regler, der gælder for pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier, medmindre:

a) disse personer direkte eller indirekte drager fordel eller får udbytte af udbredelsen af de pågældende oplysninger, eller

b) offentliggørelsen eller udbredelsen sker i den hensigt at vildlede markedet om udbuddet af, efterspørgslen efter eller prisen på engrosenergiprodukter.

Artikel 4

Forpligtelse til at offentliggøre intern viden

1. Markedsdeltagerne skal på effektiv og rettidig vis offentliggøre intern viden, som de besidder, om virksomheder eller faciliteter, som den pågældende markedsdeltager, eller dennes moderselskab eller tilknyttede selskab, enten helt eller delvist ejer eller kontrollerer, eller hvis driftsforhold den pågældende markedsdeltager eller det pågældende selskab enten helt eller delvist er ansvarlig for. Sådant offentliggørelse omfatter oplysninger om kapaciteten og anvendelsen af faciliteter til produktion, oplagring, forbrug eller transmission af elektricitet eller naturgas eller vedrørende kapaciteten og anvendelsen af LNG-faciliteter, herunder planlagte eller uforudsete driftsstop for disse faciliteter.

2. En markedsdeltager kan på eget ansvar undtagesvis udsætte offentliggørelsen af intern viden for ikke at skade sine berettigede interesser, forudsat at dette ikke vil kunne vildlede offentligheden, og at markedsdeltageren kan sikre, at denne viden behandles fortroligt, samt at vedkommende ikke træffer beslutninger vedrørende handel med engrosenergiprodukter på grundlag af denne viden. Markedsdeltageren skal i en sådan situation straks stille denne viden og en begrundelse for udsættelsen af offentliggørelsen til rådighed for agenturet og den relevante nationale regulerende myndighed under hensyntagen til artikel 8, stk. 5.

3. Når en markedsdeltager eller en person, der er ansat af eller handler på vegne af en markedsdeltager, meddeler intern viden til andre vedrørende et engrosenergiprodukt som et normalt led i udøvelsen af sin beskæftigelse, sit erhverv eller sine funktioner som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b), skal den pågældende sikre samtidig, fuldstændig og effektiv offentliggørelse af denne viden. Når meddelelsen sker utilsigtet, skal markedsdeltageren sikre fuldstændig og effektiv offentliggørelse af denne viden hurtigst muligt efter den utilsigtede meddelelse. Dette stykke finder ikke anvendelse, hvis den person, der modtager den interne viden, er pålagt tavshedspligt, uanset om denne pligt er fastsat ved lov, administrative bestemmelser, vedtægter eller en kontrakt.

4. Offentliggørelsen af intern viden, herunder i sammenfattet form, i henhold til bestemmelserne i forordning (EF) nr. 714/2009 eller forordning (EF) nr. 715/2009 eller retningslinjer og netregler vedtaget i henhold til disse forordninger, udgør samtidig, fuldstændig og effektiv offentliggørelse.

5. Når en transmissionssystemoperatør er blevet indrømmet en undtagelse i henhold til forordning (EF) nr. 714/2009 eller forordning (EF) nr. 715/2009 med hensyn til offentliggørelsen af visse data, er den pågældende operatør dermed også fritaget for forpligtelsen omhandlet i denne artikels stk. 1, for så vidt angår de pågældende data.

6. Stk. 1 og 2 berører ikke en markedsdeltagers forpligtelser i henhold til direktiv 2009/72/EF og 2009/73/EF, forordning (EF) nr. 714/2009 og (EF) nr. 715/2009, herunder retningslinjer og netregler vedtaget i henhold til disse direktiver og forordninger, særlig vedrørende fristen og metoden for offentliggørelse af oplysningerne.

7. Stk. 1 og 2 berører ikke en markedsdeltagers ret til at udsætte offentliggørelsen af følsomme oplysninger af betydning for beskyttelse af kritisk infrastruktur, som fastsat i artikel 2, litra d), i Rådets direktiv 2008/114/EF af 8. december 2008 om indkredsning og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur og vurdering af behovet for at beskytte den bedre ⁽¹⁾, hvis de er klassificeret som fortrolige i deres land.

Artikel 5

Forbud mod markedsmanipulation

Enhver deltagelse i eller forsøg på deltagelse i markedsmanipulation på engrosenergimarkeder er forbudt.

Artikel 6

Teknisk opdatering af definitionerne af intern viden og markedsmanipulation

1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20 for at:

- a) justere definitionerne i artikel 2, nr. 1), 2), 3) og 5), med henblik på at sikre overensstemmelse med anden relevant EU-lovgivning på områderne finansielle tjenesteydelser og energi, og
 - b) opdatere disse definitioner udelukkende for at tage højde for den fremtidige udvikling på engrosenergimarkederne.
2. De delegerede retsakter, der er nævnt i stk. 1, tager mindst højde for:
- a) engrosenergimarkeders specifikke funktionsmåde, herunder de særlige omstændigheder der gælder for elektricitets- og gasmarkeder, og samspillet mellem råvaremarkeder og derivatmarkeder
 - b) muligheden for manipulation på tværs af grænserne, mellem elektricitets- og gasmarkederne og på tværs af råvaremarkederne og derivatmarkederne
 - c) den potentielle virkning af en aktuel eller planlagt produktion, forbrug, anvendelse af transmissions- eller af oplagringskapacitet på priserne på engrosenergimarkeder og

d) netregler og overordnede retningslinjer vedtaget i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 714/2009 og (EF) nr. 715/2009.

Artikel 7

Markedsovervågning

1. Agenturet overvåger handelsaktiviteten inden for engrosenergiprodukter for at afsløre og forhindre handel på grundlag af intern viden og markedsmanipulation. Det indsamler data til vurdering og overvågning af engrosenergimarkeder, jf. artikel 8.

2. De nationale regulerende myndigheder samarbejder på regionalt plan og med agenturet om gennemførelsen af den i stk. 1 omhandlede overvågning af engrosenergimarkederne. I denne forbindelse skal de nationale regulerende myndigheder have adgang til relevante oplysninger, som agenturet har indsamlet i overensstemmelse med stk. 1 i denne artikel, jf. dog artikel 10, stk. 2. Nationale regulerende myndigheder kan også overvåge handelsaktiviteterne for engrosenergiprodukter på nationalt plan.

Medlemsstater kan bestemme, at deres nationale konkurrencemyndighed eller et markedsovervågningsorgan oprettet under denne myndighed kan udføre markedsovervågning sammen med den nationale regulerende myndighed. I forbindelse med udførelsen af denne markedsovervågning har den nationale konkurrencemyndighed eller markedsovervågningsorganet de samme rettigheder og forpligtelser, som den nationale regulerende myndighed har i henhold til første afsnit i dette stykke, andet afsnit, andet punktum, i denne artikels stk. 3, artikel 4, stk. 2, andet punktum, artikel 8, stk. 5, første punktum, og artikel 16.

3. Agenturet forelægger mindst hvert år Kommissionen en rapport om dets aktiviteter i henhold til denne forordning og gør denne rapport offentlig tilgængelig. I sådanne rapporter vurderer agenturet forskellige typer markedspladsers drift og gennemsigtighed samt de måder, hvorpå der handles, og kan komme med henstillinger til Kommissionen vedrørende markedsregler, standarder, og procedurer, som kunne forbedre markedsintegriteten og det indre markeds funktion. Det kan endvidere evaluere, om eventuelle minimumskrav til organiserede markeder ville kunne bidrage til at forbedre markedsgennemsigtigheden. Rapporterne kan kombineres med den rapport, der er nævnt i artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 713/2009.

Agenturet kan udarbejde henstillinger til Kommissionen vedrørende registreringerne af transaktioner, herunder handelsordrer, som efter agenturets mening er nødvendige for at gennemføre en effektiv overvågning af engrosenergimarkederne. Før det fremsætter henstillingerne, hører agenturet interesserede parter, navnlig de nationale regulerende myndigheder, medlemsstaternes kompetente finansmyndigheder, nationale konkurrencemyndigheder og ESMA.

Alle henstillinger bør gøres tilgængelige for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og for offentligheden.

⁽¹⁾ EUT L 345 af 23.12.2008, s. 75.

Artikel 8

Dataindsamling

1. Markedsdeltagerne, eller en af de i stk. 4, litra b)-f), omhandlede personer eller myndigheder på deres vegne, forsyner agenturet med en oversigt over transaktioner på engrosenergimarkederne, herunder handelsordrer. De indberettede oplysninger skal omfatte en præcis angivelse af de købte og solgte engrosenergiprodukter, den aftalte pris og mængde, datoerne og tidspunkterne for gennemførelsen, transaktionsparterne og de begunstigede i følge transaktionen samt enhver anden relevant oplysning. Mens det overordnede ansvar ligger hos markedsdeltagerne, anses den pågældende markedsdeltagers indberetningspligt for at være opfyldt, når de nødvendige oplysninger er modtaget fra en af de i stk. 4, litra b)-f), omhandlede personer eller myndigheder.

2. Kommissionen skal ved gennemførelsesretsakter:

- a) udarbejde en liste over de kontrakter og derivater, herunder handelsordrer, der skal indberettes i henhold til stk. 1, og, hvor det er relevant, passende minimumstærskler for indberetningen af transaktioner
- b) vedtage ensartede regler om de oplysninger, der skal indberettes i henhold til stk. 1
- c) fastsætte fristen for indberetning og i hvilken form disse oplysninger skal indberettes.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 21, stk. 2. De tager hensyn til eksisterende indberetningssystemer.

3. Personer, der er nævnt i stk. 4, litra a)-d), og som har indberettet transaktioner i henhold til direktiv 2004/39/EF eller gældende EU-lovgivning om derivattransaktioner, centrale modparter og transaktionsregistre er ikke underlagt en dobbelt indberetningspligt i forbindelse med disse transaktioner.

Med forbehold af første afsnit i nærværende stykke kan de i stk. 2 nævnte gennemførelsesretsakter tillade organiserede markeder, handelssystemer (»trade matching«-systemer) eller handelsindberetningssystemer at give agenturet registrerede oplysninger om engrosenergitransaktioner.

4. Med henblik på stk. 1 skal følgende fremsende oplysninger:

- a) markedsdeltageren
- b) en tredjepart, som handler på vegne af markedsdeltageren
- c) et handelsindberetningssystem

d) et organiseret marked, et handelssystem (»trade matching-system) eller anden person, der som led i sit erhverv gennemfører transaktioner

e) et transaktionsregister, der er registreret eller anerkendt i henhold til den gældende EU-lovgivning om derivattransaktioner, centrale modparter og transaktionsregistre, eller

f) en kompetent myndighed, som har modtaget disse oplysninger i henhold til artikel 25, stk. 3, i direktiv 2004/39/EF, eller ESMA, når ESMA har modtaget disse oplysninger i henhold til gældende EU-lovgivning om derivattransaktioner, centrale modparter og transaktionsregistre.

5. Markedsdeltagerne giver agenturet og de nationale regulerende myndigheder oplysninger om kapaciteten og anvendelsen af faciliteter til produktion, oplagring, forbrug eller transmission af elektricitet eller naturgas eller om kapaciteten og anvendelsen af LNG-faciliteter, herunder planlagte eller utilsigtede driftsstop for disse faciliteter, med henblik på at overvåge handelen på engrosenergimarkederne. De indberetningspligter, der er pålagt markedsdeltagere, begrænses ved at indsamle de krævede oplysninger eller dele heraf fra eksisterende kilder, hvor det er muligt.

6. Kommissionen skal ved gennemførelsesretsakter:

- a) vedtage ensartede regler om de oplysninger, som skal indberettes i henhold til stk. 5, og, hvor det er relevant, om passende tærskler for indberetningen
- b) fastsætte fristen for indberetning og i hvilken form disse oplysninger skal indberettes.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 21, stk. 2. De tager hensyn til eksisterende indberetningspligter i henhold til forordning (EF) nr. 714/2009 og (EF) nr. 715/2009.

Artikel 9

Registrering af markedsdeltagere

1. Markedsdeltagere, der indgår transaktioner, som skal indberettes til agenturet i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, skal lade sig registrere hos den nationale regulerende myndighed i den medlemsstat, hvor de er etableret eller bosiddende, eller, hvis de ikke er etableret eller bosiddende i Unionen, i en medlemsstat, hvor de har aktiviteter.

En markedsdeltager skal kun lade sig registrere hos én national regulerende myndighed. Medlemsstaterne må ikke kræve, at en markedsdeltager, som allerede er registreret i en anden medlemsstat, skal lade sig registrere igen.

Registreringen af markedsdeltagere berører ikke forpligtelserne til at overholde gældende regler for handel og balancering.

2. Senest tre måneder efter datoen for Kommissionens vedtagelse af gennemførelsesretsakterne i artikel 8, stk. 2, opretter de nationale regulerende myndigheder nationale registre over markedsdeltagere og opdaterer dem løbende. Registret giver hver markedsdeltager en entydig identifikator og indeholder tilstrækkelige oplysninger til at identificere markedsdeltageren, herunder relevante detaljer vedrørende markedsdeltagerens momsnummer og etableringssted, de personer der er ansvarlige for markedsdeltagerens operationelle og handelsmæssige beslutninger, og den endelige controller eller den, der begunstiges af markedsdeltagerens handelsaktiviteter.

3. De nationale regulerende myndigheder videresender oplysningerne i deres nationale registre til agenturet i et format, der fastsættes af agenturet. Agenturet fastsætter dette format i samarbejde med de nationale regulerende myndigheder og offentliggør det senest den 29. juni 2012. På grundlag af oplysningerne fra de nationale regulerende myndigheder etablerer agenturet et europæisk register over markedsdeltagere. De nationale regulerende myndigheder og andre relevante myndigheder har adgang til det europæiske register. Med forbehold af artikel 17 kan agenturet beslutte at gøre det europæiske register eller dele deraf offentligt tilgængeligt, forudsat at forretningsmæssigt følsomme oplysninger om individuelle markedsdeltagere ikke offentliggøres.

4. Markedsdeltagere omhandlet i denne artikels stk. 1 indgiver registreringsformularen til den nationale regulerende myndighed, før der indgås en transaktion, der skal indberettes til agenturet i henhold til artikel 8, stk. 1.

5. Markedsdeltagere omhandlet i stk. 1 underretter straks den nationale regulerende myndighed om enhver ændring, der har fundet sted, for så vidt angår oplysningerne i registreringsformularen.

Artikel 10

Udveksling af oplysninger mellem agenturet og andre myndigheder

1. Agenturet etablerer mekanismer til udveksling af oplysninger, det modtager i henhold til artikel 7, stk. 1, og artikel 8, med de nationale regulerende myndigheder, medlemsstaternes kompetente finansmyndigheder, nationale konkurrencemyndigheder, ESMA og andre relevante myndigheder. Inden etableringen af sådanne mekanismer skal agenturet høre disse myndigheder.

2. Agenturet giver kun myndigheder, som har oprettet systemer, der sætter agenturet i stand til at opfylde kravene i artikel 12, stk. 1, adgang til mekanismerne i stk. 1 i nærværende artikel.

3. Transaktionsregistre, som er registreret eller anerkendt i henhold til gældende EU-lovgivning om derivattransaktioner,

centrale modparter og transaktionsregistre, stiller relevante oplysninger om engrosenergiprodukter og derivater af emissionskvoter, de har indsamlet, til rådighed for agenturet.

ESMA fremsender indberetninger af transaktioner med engrosenergiprodukter, som er modtaget i henhold til artikel 25, stk. 3, i direktiv 2004/39/EF, og gældende EU-lovgivning om derivattransaktioner, centrale modparter og transaktionsregistre, til agenturet. Kompetente myndigheder, der modtager indberetninger af transaktioner med engrosenergiprodukter modtaget i henhold til artikel 25, stk. 3, i direktiv 2004/39/EF, fremsender disse indberetninger til agenturet.

Agenturet og de myndigheder, der er ansvarlige for at føre tilsyn med handel med emissionskvoter eller derivater baseret på emissionskvoter, samarbejder og etablerer passende mekanismer, som giver agenturet adgang til oversigter over transaktioner med sådanne kvoter og derivater, når disse myndigheder indsamler oplysninger om sådanne transaktioner.

Artikel 11

Databeskyttelse

Denne forordning berører ikke medlemsstaternes forpligtelser i forbindelse med deres behandling af personoplysninger i henhold til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽¹⁾ eller agenturets forpligtelser, når det udfører sine funktioner, i forbindelse med dets behandling af personoplysninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽²⁾.

Artikel 12

Driftssikkerhed

1. Agenturet sikrer fortrolig behandling, integritet og beskyttelse af de oplysninger, det modtager i henhold til artikel 4, stk. 2, og artikel 8 og 10. Agenturet træffer alle nødvendige foranstaltninger med henblik på at forhindre misbrug af og uautoriseret adgang til oplysningerne i dets systemer.

Nationale regulerende myndigheder, medlemsstaternes kompetente finansmyndigheder, nationale konkurrencemyndigheder, ESMA og andre relevante myndigheder sikrer fortrolig behandling, integritet og beskyttelse af de oplysninger, som de modtager i henhold til artikel 4, stk. 2, artikel 7, stk. 2, artikel 8, stk. 5, eller artikel 10, og træffer foranstaltninger med henblik på at forhindre misbrug af sådanne oplysninger.

Agenturet identificerer kilderne til driftsrisici og reducerer dem ved at udvikle passende systemer, kontroller og procedurer.

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

2. Med forbehold af artikel 17 kan agenturet beslutte at offentliggøre dele af de oplysninger, det er i besiddelse af, forudsat at forretningsmæssigt følsomme oplysninger om individuelle markedsdeltagere eller individuelle transaktioner eller individuelle markedspladser ikke offentliggøres eller kan udledes deraf.

Agenturet stiller sin ikke-forretningsmæssigt følsomme handelsdatabase til rådighed for videnskabelige formål med forbehold af eksisterende fortrolighedskrav.

Oplysningerne offentliggøres eller stilles til rådighed for at forbedre gennemsigtigheden på engrosenergimarkedene og forudsat, at det sandsynligvis ikke vil skabe konkurrenceforvridning på disse energimarkeder.

Agenturet formidler oplysninger på en fair måde i henhold til gennemsigtige regler, der udarbejdes og gøres offentligt tilgængelige af agenturet.

Artikel 13

Gennemførelse af forbuddene mod markedsmissbrug

1. De nationale regulerende myndigheder sørger for, at de forbud, der er fastsat i artikel 3 og 5, og den forpligtelse, der er fastsat i artikel 4, anvendes.

Hver medlemsstat sikrer, at dens nationale regulerende myndigheder tillægges alle de nødvendige undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser for, at de kan udføre denne opgave senest den 29. juni 2013. Disse beføjelser udøves på en forholds-mæssig måde.

Disse beføjelser kan udøves:

- a) direkte
- b) i samarbejde med andre myndigheder, eller
- c) ved begæring til de kompetente retslige myndigheder.

Hvor det er relevant, kan de nationale regulerende myndigheder udøve deres undersøgelsesbeføjelser i samarbejde med organiserede markeder, handelssystemer (»trade matching«-systemer) eller andre personer, jf. artikel 8, stk. 4, litra d), der som led i deres erhverv gennemfører transaktioner.

2. De i stk. 1 omhandlede undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser skal begrænses til undersøgelsens formål. De udføres i henhold til national ret og omfatter retten til at:

- a) få adgang til ethvert relevant dokument i enhver form og at modtage en kopi deraf
- b) indhente oplysninger hos en hvilken som helst relevant person, herunder dem, der senere er involveret i afgivelsen

af ordrer eller udførelse af de pågældende operationer, og deres principaler, og eventuelt indkalde en sådan person eller principal til høring

- c) gennemføre kontrolundersøgelser på stedet
- d) kræve oplysninger om foreliggende telefonsamtaler og foreliggende datatrafik
- e) kræve ophør med en praksis, der strider mod bestemmelserne i denne forordning eller de delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter, der er vedtaget på grundlag heraf
- f) anmode en domstol om fastfrysning og/eller beslaglæggelse af aktiver
- g) anmode en domstol eller enhver kompetent myndighed om at nedlægge midlertidigt forbud mod erhvervsvirksomhed.

Artikel 14

Klageret

Medlemsstaterne sikrer, at der på nationalt plan findes passende mekanismer, i henhold til hvilke en part, der er berørt af en afgørelse truffet af den regulerende myndighed, har ret til at klage til et organ, der er uafhængigt af de berørte parter og af enhver regering.

Artikel 15

Forpligtelser for personer, der som led i deres erhverv gennemfører transaktioner

Enhver person, der som led i sit erhverv gennemfører transaktioner med engrosenergiprodukter, underretter straks den nationale regulerende myndighed, hvis vedkommende har en begrundet mistanke om, at en transaktion er i strid med artikel 3 eller 5.

Personer, der som led i deres erhverv gennemfører transaktioner med engrosenergiprodukter, etablerer og opretholder effektive ordninger og procedurer til at identificere overtrædelser af artikel 3 eller 5.

Artikel 16

Samarbejde på EU-plan og nationalt plan

1. Agenturet bestræber sig på at sikre, at de nationale regulerende myndigheder udfører deres opgaver i henhold til denne forordning på en koordineret og sammenhængende måde.

Agenturet offentliggør ikke-bindende vejledning om anvendelsen af definitionerne i artikel 2, hvor dette anses for nødvendigt.

De nationale regulerende myndigheder samarbejder med agenturet og hinanden, herunder på regionalt plan, med henblik på at udføre deres opgaver i henhold til denne forordning.

De nationale regulerende myndigheder, de kompetente finansielle myndigheder og de nationale konkurrencemyndigheder i en medlemsstat kan oprette passende former for samarbejde med henblik på at sikre en effektiv efterforskning og håndhævelse og på at bidrage til en sammenhængende og konsekvent tilgang til efterforskning, retsforfølgning og håndhævelse af denne forordning og den relevante finansielle lovgivning og konkurrencelovgivning.

2. Har en national regulerende myndighed begrundet mistanke om, at der gennemføres eller er blevet gennemført handlinger i strid med denne forordning enten i den pågældende medlemsstat eller i en anden medlemsstat, underretter den straks og så nøjagtigt som muligt agenturet derom.

Har en national regulerende myndighed mistanke om, at der gennemføres handlinger, som påvirker engrosenergimarkeder eller prisen på engrosenergiprodukter i den pågældende medlemsstat, i en anden medlemsstat, kan den anmode agenturet om at gribe ind i henhold til denne artikels stk. 4 og, såfremt handlingerne påvirker finansielle instrumenter, der er omfattet af artikel 9 i direktiv 2003/6/EF, i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3.

3. For at sikre en koordineret og sammenhængende tilgang vedrørende markedsmisbrug på engrosenergimarkeder skal:

- a) de nationale regulerende myndigheder, som har begrundet mistanke om, at der på engrosenergimarkeder er ved at blive eller er blevet gennemført handlinger, der udgør markedsmisbrug i henhold til direktiv 2003/6/EF, og som påvirker finansielle instrumenter, der er omfattet af artikel 9 i nævnte direktiv, underrette den kompetente finansmyndighed i den pågældende medlemsstat og agenturet; med henblik herpå kan de nationale regulerende myndigheder etablere passende former for samarbejde med den kompetente finansmyndighed i deres medlemsstat
- b) agenturet, hvis det har begrundet mistanke om, at der på engrosenergimarkeder er ved at blive eller er blevet gennemført handlinger, der udgør markedsmisbrug i henhold til direktiv 2003/6/EF, og som påvirker finansielle instrumenter, der er omfattet af artikel 9 i nævnte direktiv, underrette ESMA og den kompetente finansmyndighed
- c) den kompetente finansmyndighed i en medlemsstat, hvis den har begrundet mistanke om, at der på engrosenergimarkeder i en anden medlemsstat er ved at blive eller er blevet gennemført handlinger, som er i strid med artikel 3 og 5, underrette ESMA og agenturet
- d) de nationale regulerende myndigheder underrette den nationale konkurrencemyndighed i deres medlemsstat, Kommissionen og agenturet, hvis de har begrundet mistanke om, at der på engrosenergimarkedet er ved at blive eller er blevet gennemført handlinger, som må formodes at udgøre en overtrædelse af konkurrencelovgivningen.

4. Har agenturet bl.a. på baggrund af indledende vurderinger eller analyser mistanke om, at denne forordning er blevet overtrådt, har det med henblik på at kunne gennemføre sine opgaver i henhold til stk. 1 beføjelse til at:

- a) anmode en eller flere nationale regulerende myndigheder om at meddele alle oplysninger om den formodede overtrædelse
- b) anmode en eller flere nationale regulerende myndigheder om at iværksætte en undersøgelse af den formodede overtrædelse og træffe passende foranstaltninger til at afhjælpe en konstateret overtrædelse. Enhver beslutning om passende foranstaltninger, der skal træffes for at afhjælpe eventuelle konstaterede overtrædelser, er den pågældende nationale regulerende myndigheds ansvar
- c) oprette og koordinere en undersøgelsesgruppe bestående af repræsentanter for de berørte nationale regulerende myndigheder, hvis det mener, at den formodede overtrædelse har eller har haft grænseoverskridende virkning, med henblik på at undersøge, om denne forordning er blevet overtrådt, og i hvilken medlemsstat overtrædelser er sket. Hvis det er relevant, kan agenturet også anmode om, at repræsentanter for den kompetente finansmyndighed eller en anden relevant myndighed fra en eller flere medlemsstater deltager i undersøgelsesgruppen.

5. En national regulerende myndighed, som modtager en anmodning om oplysninger i henhold til stk. 4, litra a), eller som modtager en anmodning om at iværksætte en undersøgelse af en formodet overtrædelse i henhold til stk. 4, litra b), træffer straks de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme anmodningen. Hvis den pågældende nationale regulerende myndighed ikke er i stand til at give oplysningerne straks, begrundes den det ufortøvet over for agenturet.

Uanset første afsnit kan en national regulerende myndighed nægte at efterkomme en anmodning, hvis:

- a) dette kan bringe den pågældende medlemsstats suverænitet eller sikkerhed i fare
- b) der allerede er indledt retsforfølgning med hensyn til de samme forhold og mod de samme personer ved den pågældende medlemsstats myndigheder, eller
- c) når disse personer allerede har fået endelig dom for de samme forhold i den pågældende medlemsstat.

I sådanne tilfælde giver den nationale regulerende myndighed agenturet meddelelse herom og giver så detaljerede oplysninger som muligt om denne retsforfølgning eller dommen.

De nationale regulerende myndigheder skal deltage i en undersøgelsesgruppe, der indkaldes i henhold til stk. 4, litra c), og yde den fornødne bistand. Undersøgelsesgruppen koordineres af agenturet.

6. Artikel 15, stk. 1, sidste punktum, i forordning (EF) nr. 713/2009 finder ikke anvendelse på agenturet, når det udfører sine opgaver i henhold til nærværende forordning.

Artikel 17

Tavshedspligt

1. Enhver fortrolig oplysning, der modtages, udveksles eller videregives i overensstemmelse med denne forordning, er underlagt de vilkår om tavshedspligt, som er fastsat i stk. 2, 3 og 4.

2. Tavshedspligten gælder for:

- a) personer, der arbejder eller har arbejdet for agenturet
- b) revisorer og eksperter, der har modtaget instrukser fra agenturet
- c) personer, der arbejder eller har arbejdet for nationale regulerende myndigheder eller for andre relevante myndigheder
- d) revisorer og eksperter, der har modtaget instrukser fra nationale regulerende myndigheder eller fra andre relevante myndigheder, som modtager fortrolige oplysninger i henhold til denne forordning.

3. Fortrolige oplysninger, som de i stk. 2 omhandlede personer modtager i forbindelse med deres hverv, må ikke videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i summarisk eller sammenfattet form, således at individuelle markedsdeltagere eller markedspladser ikke kan identificeres, med forbehold af tilfælde, som er omfattet af straffelovgivningen, andre bestemmelser i denne forordning eller anden relevant EU-lovgivning.

4. Med forbehold af tilfælde, som er omfattet af straffelovgivningen, kan agenturet, de nationale regulerende myndigheder, medlemsstaternes kompetente finansmyndigheder, ESMA, organer eller personer, som modtager fortrolige oplysninger i henhold til denne forordning, kun anvende de pågældende oplysninger i forbindelse med udøvelsen af deres hverv og deres funktioner. Andre myndigheder, organer eller personer kan anvende oplysningerne til det formål, til hvilket de blev givet til dem, eller i forbindelse med administrative eller retslige procedurer, der specielt er knyttet til udøvelsen af disse funktioner. Den myndighed, der modtager oplysningerne, kan dog anvende dem til andre formål, hvis agenturet, de nationale regulerende myndigheder, medlemsstaternes kompetente finansmyndigheder, ESMA, de organer eller personer, der har meddelt oplysningerne, giver deres samtykke.

5. Denne artikel er ikke til hinder for, at en myndighed i en medlemsstat i overensstemmelse med national lovgivning

udveksler eller videregiver fortrolige oplysninger, forudsat at disse ikke er modtaget fra en myndighed i en anden medlemsstat eller fra agenturet i henhold til denne forordning.

Artikel 18

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af denne forordning og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, afskrækkende og stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen, og skal afspejle art, varighed og grovhed af overtrædelsen, skadevirkningerne for forbrugerne og den potentielle fortjeneste ved at handle på grundlag af intern viden og markedsmanipulation.

Medlemsstaterne giver senest den 29. juni 2013 Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og meddeler straks alle efterfølgende ændringer, der vedrører dem.

Medlemsstaterne sørger for, at den nationale regulerende myndighed kan meddele offentligheden foranstaltninger eller sanktioner, der er blevet pålagt for overtrædelse af denne forordning, medmindre en sådan offentliggørelse vil medføre uforholdsmæssigt stor skade for de involverede parter.

Artikel 19

Internationale forbindelser

Agenturet kan, i det omfang, det er nødvendigt for at nå de i denne forordning fastsatte mål, og uden at det berører medlemsstaternes og EU-institutionernes respektive kompetencer, herunder Tjenesten for EU's Optræden Udadtils kompetencer, opbygge kontakter og indgå administrative ordninger med tilsynsmyndigheder, internationale organisationer og forvaltninger i tredjelande, navnlig dem med indvirkning på Unionens engrosenergimarked med henblik på at fremme harmoniseringen af den reguleringsmæssige ramme. Disse ordninger må ikke skabe retlige forpligtelser for Unionen og dens medlemsstater eller forhindre medlemsstaterne og deres kompetente myndigheder i at indgå bilaterale eller multilaterale ordninger med disse tilsynsmyndigheder, internationale organisationer og forvaltninger i tredjelande.

Artikel 20

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 6, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 28. december 2011. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 6 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 6 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 21

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 22

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 8, stk. 1, stk. 3, første afsnit, samt stk. 4 og 5 finder anvendelse med virkning fra seks måneder efter datoen for Kommissionens vedtagelse af de i artikel 8, stk. 2 og 6, nævnte relevante gennemførelsesretsakter.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 25. oktober 2011.

På Europa-Parlamentets vegne

J. BUZEK

Formand

På Rådets vegne

M. DOWGIELEWICZ

Formand

ERKLÆRING FRA KOMMISSIONEN

Kommissionen mener ikke, at tærsklerne for rapportering af transaktioner, jf. artikel 8, stk. 2, litra a), og af oplysninger, jf. artikel 8, stk. 6, litra a), kan fastsættes ved gennemførelsesretsakter.

Om relevant vil Kommissionen fremsætte et lovforslag om fastsættelse af disse tærskler.

ERKLÆRING FRA RÅDET

EU-lovgiveren har tillagt Kommissionen gennemførelsesbeføjelser i overensstemmelse med artikel 291 i TEUF i forbindelse med de i artikel 8 omhandlede foranstaltninger. Det er juridisk bindende for Kommissionen til trods for den erklæring, den fremsatte vedrørende artikel 8, stk. 2, litra a), og artikel 8, stk. 6, litra a).
